

Ostróda, 07.02.2005.

**SPRAWOZDANIE MERYTORYCZNE Z DZIAŁALNOŚCI WSPÓLNOTY
„WIARA I ŚWIATŁO” PRZY PARAFII ŚW. FRANCISZKA Z ASYŻU W OSTRÓDZIE
ZA ROK 2004**

Członkowie Wspólnoty „Wiara i Światło” na Walnym Zebraniu Członków dnia 03.03.2004 roku podjęli decyzję o złożeniu wniosku do Sądu Rejonowego w Olsztynie o zmianę Statusu Stowarzyszenia na organizację pożytku publicznego i decyzją Sądu dnia 12.05.2004. Stowarzyszenie otrzymało taki Status.

W minionym roku grupa korzystała z dotacji FUNDACJI: Renovabis, Kindermissionswerk oraz Starszy Brat Starsza Siostra, obóz wakacyjny był dofinansowany przez Urząd Miasta w Ostródzie oraz z dotacji Wojewody Warmińsko- Mazurskiego, zabawę choinkową, integracyjną dofinansowało Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie. Przez cały rok działania nasze wspierały finansowo i rzeczowo zakłady pracy w Ostródzie oraz indywidualni ofiarodawcy, o.Gwardian Parafii św. Franciszka udostępniał nam pomieszczenia na spotkania nieodpłatnie. Bardzo ważnym dniem był Dzień 1- szej Komunii Św. 10-letniego chłopca oraz 27- letniego mężczyzny ze Wspólnoty. Dzięki pomocy z wielu źródeł udało nam się zrealizować wiele naszych planów, którym bez wątpienia był obóz wakacyjny w Bieszczadach i obchody 10- lecia Wspólnoty. Było to wielkie Święto całej Wspólnoty, które odbiło się dużym echem w OSTRÓDZIE, wszyscy włącznie z naszymi władzami miasta podziwiali jak ładnie potrafi bawić się młodzież w czasie spotkania przygotowanego przez siebie. W imprezie uczestniczyli przedstawiciele władz miasta Ostródy, odpowiedzialni krajowi i regionalni, kapelan krajowy Wspólnot „Wiara i Światło” w Polsce oraz sponsorzy, rodziny, znajomi i przyjaciele członków Wspólnoty. Było wiele życzeń, prezentów, tort urodzinowy. Bardzo miłym akcentem było to, że cała Wspólnota wystąpiła w takich samych koszulkach z nadrukiem symbolizującym nazywanie osób niepełnosprawnych we wspólnocie (MUMINKI) i wolontariuszy (PASZCZAKI). Prezes wspólnoty otrzymała od Burmistrza Miasta list pochwalny za przygotowanie imprezy. We wspólnocie jest wielu młodych wolontariuszy, mających ciekawe pomysły na spędzanie czasu z niepełnosprawnymi przyjaciółmi, a przede wszystkim szczere chęci do działania. I dzięki temu, że posiadaliśmy środki finansowe mogliśmy realizować założony program. Każdy stara się wnieść swoją pomoc do wspólnoty na miarę możliwości.: odpowiedzialni grupy i kapelan wspierają wolontariuszy i rodziców swoją pracą a szczególnie na wyjazdach sprawują opiekę nad grupą nieodpłatnie, rodzice przygotowują poczęstunek na spotkania, wszyscy wspierają grupę składkami członkowskimi i dobrowolnymi ofiarami na miarę możliwości. Wielkim sukcesem podjętych działań było to, że w ciągu całego roku do Wspólnoty dołączyły nowe osoby z niepełnosprawnością intelektualną i ich rodzice, a także wolontariusze. Dla osób niepełnosprawnych był to kolejny rok wielkiej radości ze spotkań, wyjazdów i zabawy z młodymi ludźmi, którzy chcą przebywać ze swoimi niepełnosprawnymi przyjaciółmi i podchodzą do nich z miłością, dają poczucie bezpieczeństwa, których tak często brakuje w różnych sytuacjach nie jednej osobie.

Rodzice osób niepełnosprawnych mieli możliwość spotkań we własnym gronie, wymiany doświadczeń, dzielenia się radościami i smutkami z życia codziennego, związanymi z wychowywaniem dziecka niepełnosprawnego. Takie rozmowy mogły odbywać się w spokoju przy kawie i herbacie w czasie codwutygodniowych spotkań Wspólnoty, ponieważ wolontariusze w tym czasie organizowali gry i zabawy dla ich dzieci. Rodzice mieli też możliwość rozmowy z kapłanem Wspólnoty w grupie, czy też indywidualnie w zależności od potrzeb, co jak często podkreślają, jest dla nich bardzo ważne. Natomiast wyjazdy Wspólnoty, w których uczestniczyli wolontariusze i ich podopieczni dawały rodzicom osób niepełnosprawnych możliwość choćby krótkiego odpoczynku od ciągłej opieki nad ich dziećmi, która przecież trwa latami i w wielu wypadkach jest bardzo wyczerpująca.

Młodzi wolontariusze skupieni we Wspólnocie chętnie angażowali się w organizowanie spotkań co 2-tygodniowych, dyskotek, ognisk, a także przedstawień. Wszyscy solidnie wywiązywali się z zadań, które mieli wykonać, a przede wszystkim z wielkim poświęceniem zajmowali się swoimi niepełnosprawnymi przyjaciółmi. Obóz wakacyjny, wyjazd integracyjny do Smolajna, pielgrzymka do Gietrzwałdu były doskonałym sprawdzianem wytrwałości i cierpliwości w opiece nad osobą potrzebującą naszej pomocy. Obóz dla wielu osób z upośledzeniem umysłowym oraz dla niektórych wolontariuszy był jedyną możliwością wyjazdu z naszego miasta w czasie wakacji. Dzięki takiej formie pracy zdobyliśmy duże zaufanie rodziców osób z upośledzeniem umysłowym, dlatego mamy coraz to większe możliwości do działania i jesteśmy pewni, że chcemy kontynuować naszą działalność. Dużą szkołą cierpliwości dla wolontariuszy było przygotowanie JASEŁEK, w której wzięła udział cała grupa tj. około 60 osób. Przygotowanie scenariusza, dekoracji, próby pochłonęły dużo czasu, ale zachwyt widowni (przedstawiciele władz miasta, parafii, sponsorów, rodzin, znajomych) oraz radość głównych aktorów, czyli osób z niepełnosprawnością intelektualną, były zapłatą za trud. Wolontariusze wiedzieli, że muszą włożyć dużo wysiłku w przygotowania, żeby osiągnąć zakładany cel. Czasami wszyscy byli znużeni ciągłym powtarzaniem tych samych scen, żeby nauczyć swoich podopiecznych ich roli. W związku z tym radość z tego, że się udało była podwójna, a jeszcze więcej radości sprawiło wszystkim to, że tegoroczny scenariusz Jasełek był mocno wpleciony w codzienne problemy młodych ludzi. Wolontariusze byli bardzo wytrwali i wierzyli w sukces wszystkich aktorów (sprawnych i mniej sprawnych) i z wielką wytrwałością i spokojem Jasełka wystawialiśmy w Zespole Szkół Zawodowych oraz w kilku parafiach ostródzkich, chcieliśmy w ten sposób pokazać nasze działania i rozdawaliśmy informacje o możliwości przekazywania 1% podatku na konto Wspólnoty.

Wszystkie działania podejmowane przez wolontariuszy zacieśniały więzi między nimi i były wielką szkołą tolerancji, cierpliwości i miłości drugiego człowieka takim, jaki jest. Dlatego wiele radości odpowiedzialnym Wspólnoty sprawia możliwość pochwalenia się osiągnięciami wolontariuszy i wytypowania najlepszych do Konkursu Ośmiu Wspaniałych, organizowanego przez Burzę Szkolną pod patronatem Powiatu w Ostródzie. Za działania w roku 2003 zgłoszono do konkursu trzech wolontariuszy, wszyscy weszli do ósemki najlepszych, a jedna z nich wyjechała na finał konkursu do Przemyśla. W tym roku za działania w roku 2004 zostało zgłoszonych do konkursu czterech wolontariuszy, rozstrzygnięcie konkursu nastąpi w marcu 2005 roku. Takie konkursy dają dużo radości i satysfakcji wolontariuszom i ich rodzicom.

Uważamy, że program założony na miniony rok został dobrze wybrany, a założone cele udało się w pełni zrealizować wystawiając Jasełka pokazaliśmy władzom miasta, sponsorom, że są młodzi ludzie, którzy mają pomysły i chęci do działania na rzecz innych. Poprzez wszelkiego rodzaju spotkania, wyjazdy uświadomiliśmy młodych ludzi ze wspólnoty na potrzeby osób z upośledzeniem umysłowym i ich rodzin, zdobyliśmy zaufanie rodziców osób niepełnosprawnych wobec wolontariuszy. Wychodząc z osobami niepełnosprawnymi w różne miejsca pokazaliśmy im, że przy odrobinie dobrej woli i pomocy z naszej strony mogą stać się pełnowartościowymi uczestnikami życia społecznego. Wielką siłą napędową do działania był jak każdego roku obóz wakacyjny. Poprzez zaangażowanie uczestników w opiekę nad niepełnosprawnymi przyjaciółmi, niezwykłą chęć pomocy innym i włączenie się wszystkich w organizowane konkursy, zabawy, teleturnieje, dzień sportu, uwierzyliśmy we własne siły i pełni optymizmu chcemy kontynuować działania we Wspólnocie.

Sporządziła
Prezes Wspólnoty
„Wiara i Światło”

Halina Jarząbek